

NIHÂVEND FANTEZİ

"VAKİT!"

(Z. Ö. Defne'nin aziz hâtırasına)

Şiir: ZEKİ ÖMER DEFNE

Beste: CİNÜÇEN TANRIKORUR

Giriş (recitativo)

(Keman Solo)

(Cello Solo)

(Cello)

Gecenin bir yarısında kalem "Vakit!" der seslenir Kalem-ler

(Cello)

içerisinde kelâm "Vakit!" der seslenir Uyanırım bu çağrı ile

'Al müsele, girmiş yola Durmuş bir al tın boruyla â-lem "Vakiti!" der seslenir

Nim Sofyan (orta)

$\text{♩} = 64$

(Jaz...)

p

İçimde hep kalkınaküzre bir tiren yahut bir gemi

varmış gibi ikidebir Yolum "Vakit!" der seslenir Yolum "Vakit!" der seslenir

Bir bindebir fırsat olur içtiğim içkiler daha kalmaz çiçe-

ğedurmağa Elem "vakit!" der seslenir seslenir Tüycce bir da-

lın ucunda şunca bir çiçek olurum Ancak gülecek olurum

ölüm "vakit!" der seslenir ölüm "vakit!" der seslenir ölüm "vakit!"

der ses-le...

(Nota yok, kısık nefes sesi, ölüm anındaki gibi zorlukla)

(Parça bitince, giriş sazı çalınırken üzerine şiiir okunur.)

Gecenin bir yarısında
Kalem "vakit!" der seslenir.
Kalemler içerisinde
Kelâm "vakit!" der seslenir.

Uyanırım bu çağrı ile,
Almuş ele girmiş yola
Durmüş bir altın boruyla
Âlem "vakit!" der seslenir.

İçimde hep kalkmak üzere
Bir tren yahut bir gemi
Varmüş gibi, ikidebir
Yolum "vakit!" der seslenir.

Bir bindebir fırsat olur,
İçtiğim içkiler daha
Kalmaz çiçeğe durmağa
Elem "vakit!" der seslenir.

Tüycce bir dalın ucunda
Şunca bir çiçek olurum
Ancak gülecek olurum,
Ölüm "vakit!" der seslenir.

Zeki Ömer Defne